

Szent Jeromos áldozópap

Homíliája a pünkösöd utáni utolsó vasárnapra

Az időben: Mondá Jézus tanítványainak: Midőn látjátok a pusztulás útálatosságát, melyet megjövendölt Dániel próféta, állani a szent helyen: aki olvassa, értse meg!, akkor, akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekre, és aki a héjazaton vagyon, az le ne szálljon valamit elvinni házából, és aki a mezőn, vissza ne térjen, hogy elhozza palástját! Jaj pedig a nehézkeseknek és szoptatóknak ama napokban! Imádkozzatok azért, hogy futástok ne legyen télen vagy szombaton! Mert nagy szorongatás leszen akkor, amilyen még nem volt világ kezdetétől mindeddig, és nem is leszen. (Szent Máté ev. 24,15–21)

Midőn megértésre szólíttatunk, titokzatosnak mutatkozik az, ami mondatott. Ezt olvassuk ugyanis Dániel prófétánál: „És a hét felén eltűnik az étel- és italáldozat, és a templomban a pusztulás utálatossága leszen az idő beteljesedéseig, és a beteljesedés a pusztaságban adatik.” Erről beszél az apostol is, hogy a gonoszság embere és az ellenség fölemeltetik mindazzal szemben, ami Istennek mondatik és tiszteletben részesül, olyannyira, hogy Isten templomában merészel megállni, és úgy tesz, mintha ő lenne az Isten, s az ő eljövetele a Sátán működése szerint elpusztítja őket, és Isten pusztaságába űzi azokat, akik megmenekültek.

Érthetjük ezt egyszerűen az Antikrisztusról, vagy a császár képmásáról, amelyet Pilátus a templomba helyezett, vagy Hadrianus lovasszobráról, amely épp a Szentek szentjének helyén állt mind a mai napig. Az Ótestamentum utálatosságnak is nevezi a bálványt, és azért teszi hozzá, hogy a pusztulásé, mert az elhagyott és lerombolt templomba helyeztetett.

A pusztulás utálatosságának érthető minden hamis tanítás is, melyet ha a szent helyen, vagyis az Egyházban látunk megállni és Istennek mutatni magát, akkor Júdeából a hegyekbe kell menekülnünk, vagyis elhagyván a hanyatló betűt és a régi hamisságot, az örök hegyekhez közelítenünk, amelyekről csodálatosan világít az Isten, és tető alatt vagy házban lennünk, ahová nem hatolhatnak el az ördög tüzes nyilai, és nem szállunk le egykori forgolódásaink házába, hogy elhozzunk valamit onnan, és nem keresünk, ami mögöttünk van, hanem inkább vetnünk a lelki Írások földjén, hogy termést nyerjünk róla, és nem vinnünk egy váltás ruhát sem, hisz' tiltva volt az apostoloknak is.

Te pedig, Urunk, irgalmazz nekünk!

Ford. Földváry Miklós